

2 зикъ и единъ гласъ. И когато тръгнаха
 отъ изтокъ, намѣриха поле въ земята
 3 Сенааръ; и населиха се тамъ. И реко-
 ха си единъ на други: Елате да напра-
 вимъ кирпици и да ги изпечемъ въ огънь;
 и употребиха кирпичите вмѣсто каме-
 не, а смолата употребиха вмѣсто калъ.
 4 И рекоха: Елате да си съградимъ градъ
 и стълпъ на който върхътъ да стига до
 небето; и да си придобиемъ име, за да
 се не разсѣемъ по лицето на всичката
 5 земя. А Господъ слѣзе да види града
 и стълпа който градѣха човѣчески-
 6 тѣ синове. И рече Господъ: Ето единъ
 народъ, и всички иматъ единъ езикъ, и
 начнаха да правятъ това; и сега не ще
 може да имъ се възбрани всичко което
 7 сѫ намислили да направятъ. Елате, да
 слѣземъ, и да смѣсимъ тамъ езика
 имъ, щото единиятъ да не разумѣва е-
 8 зика на другия. И разсѣ ги Господъ
 отъ тамъ по лицето на всичката земя;
 9 и прѣстанаха да зидатъ града. За то-
 ва се нарече името му Вавилонъ (*смѣ-
 шение*); защото тамъ смѣси Господъ е-
 зика на всичката земя, и отъ тамъ